

d'esquerra

federació comarcal d'osona - esquerra republicana de catalunya

Número 1. Setembre de 2005

ERC treballa per liderar la transformació de la comarca sense perdre la identitat.

La Federació Comarcal d'Osona d'Esquerra Republicana de Catalunya va aprovar un document estratègic per situar el partit en bona disposició de fer front a uns temps de canvi, de transformació social i econòmica que estem vivint a la nostra comarca, sobretot a causa d'uns moviments demogràfics dins el marc internacional, amb gruxos d'immigració provinents del Magrib, l'Àfrica subsahariana, l'Europa central i oriental, Àsia i Sudamèrica; però també per uns moviments interns, amb l'arribada de ciutadans provinents dels vallesos i l'àrea metropolitana de Barcelona, fruit del col·lapse en l'habitatge.

La nostra comarca també veu una transformació en el teixit industrial, emmarcat en els canvis produïts per una globalització econòmica, per ara imparabile. Les deslocalitzacions del teixit industrial tradicional de casa nostra és preocupant, però societat i governs hi hem de donar resposta.

Però Osona també és una comarca dinàmica, activa. Una demostració és la consolidació i el dinamisme cada cop més gran de la Universitat de Vic, que l'hem de pensar com una universitat regional, més que local, que ens faci ser epicentre universitari i d'investigació de la Catalunya Central.

I davant aquesta situació de canvi, ERC es posiciona per la fórmula de la innovació lligada a la terra, a la gent de la comarca. No entenem que la resposta als canvis locals, nacionals i internacionals, sigui l'estancament en les tradicions, d'una forma excloent i obtusa, de consum propi, ni el pretès desarrelament cosmopolita, que no és res més que la dissolució de qualsevol identitat pròpia en un tot eteri, neutre i empobrit.

Index.

- 1. ERC treballa per liderar la transformació de la comarca sense perdre la identitat.**
- 2. Des de l'escó.**
- 3 i 4. Evolució política d'Osona: història, present i perspectives de futur**
- 5. Republicans a la comarca**
- 6. 10 raons per dir SÍ a l'Estatut. Propera destinació... (no és final de trajecte)**
- 7. Jovent Independentista.**
- 8. L'Entrevista a Joan Puigcercós, secretari general d'ERC**

Coordinació:

Secretaria Comarcal d'Imatge i Comunicació
torello@esquerra.org

Col.labora:

Arnau Albert
Marta Barniol
Jordi Casals
Francesc Codina
Pau Coma
Josep Maria Diéguez
Josep Maria Freixanet
Lluís Mauri
Carles Mundó
Romà Serrarols

Disseny de capçalera:

Jordi Espinal

Correcció:

Cristina Molas

Edita:

Federació Comarcal
d'Osona d'ERC

Des de l'escó

Josep Maria Freixanet
Diputat al Parlament de Catalunya
Governar per transformar

Des de les passades eleccions municipals, el mapa polític d'Osona, en sintonia amb el de Catalunya en general, va canviar apreciablement. Es produí una baixada dels partits hegemònics fins ara, PSC i CiU, i una considerable pujada d'ERC, que es presentava com una força de transformació, que volia despertar un país adormit per l'immobilisme de la Catalunya dual de convergents i socialistes: la Catalunya de comarques conservadora i nacionalista, i la metropolitana, d'esquerres i espanyola. Tot el passat cicle electoral va anar demostrant, elecció rere elecció, que ERC trencava el dualisme paralitzador i sacsejava la política per començar a transformar la realitat nacional i social.

Reforma estatutària, nou finançament, major dotació del PUOSC, replantejament i planificació de mapes escolars i de la política social, etc., són exemples que demostren que les institucions comencen a caminar de nou.

I que Catalunya camini sembla que no cau bé a segons qui. La virulència verbal, els atacs continus contra ERC, s'han multiplicat, tant a fora de Catalunya com a dins. El país camina i ERC representa aquesta nova etapa. ERC l'ha creada, i això fa por. Qui insisteix a atacar indiscriminadament ERC a nivell nacional, però també comarcal i local, com si fos la font de tots els mals? Des de partits i tribunes d'opinió es multipliquen i reiteren aquests atacs, moltes vegades sense fonament, moltes vegades amb simples falsedats (incompetència, desinformació o mala intenció?), moltes vegades en silenci i per darrere.

Les pressions del statu quo amb la posició d'ERC a la ponència de l'Estatut han estat i seran molt fortes. La invocació dels drets històrics serveix, primer, per preservar i reforçar el caràcter exclusiu d'algunes competències que el PSC no vol que siguin exclusives, sinó en tot cas concurrents, i que en l'Estatut de 1979 són exclusives: dret civil, educació, cultura, llengua, règim local o organització de la Generalitat. I, en segon lloc, per ampliar l'abast d'algunes competències avui no exclusives com la seguretat pública o el finançament.

Per a ERC, aquest nou Estatut no és l'estació final; això sí, és un avenç important, una estació més avançada, que ens acostava a la plena llibertat nacional. Cal que tots els independentistes sumem i fem sentir la nostra veu amb orgull davant de tertúlies i mitjans de comunicació.

Catalunya i els Països Catalans són la nostra lleialtat. Quina dinàmica més trista, la del partidisme dual! Viu de debats superficials, sense entrar en el fons de la qüestió, buscant la confrontació partidista des dels exabruptes o propiciant el conflicte des de l'ombra silenciosa.

ERC d'Osona aposta per planificar dia rere dia la pau i no la guerra. Osona com a projecte necessita unitat i no confrontació estèril o de desgast de sigles: Qui fa fàstics d'aquest plantejament? N'hi ha que són tan irresponsables que creuen que la conflictivitat permanent els ajudarà a recuperar cadires o a mantenir-les.

ERC, allà on governa, governa per transformar la realitat. I, allà on està a l'oposició, treballa per governar per la transformació. No entenem la política com un camp de manobres partidistes per guanyar el poder pel poder, sinó com a una eina transformadora. Qui té por de la transformació?

Esquerra Republicana de Catalunya

Seu Nacional

C/Villarroel, 45 entresòl

08011 Barcelona

Telèfon 93 453 60 05

Fax 93 323 71 22

www.esquerra.org

info@esquerra.org

Federació Comarcal d'Osona

C/Bisbe Morgades, 48

08500, Vic

Telf./Fax 93 889 56 28

www.esquerra.org/osona

osona@esquerra.org

JERC

Seu Nacional

C/ Regomir, 18

08002 Barcelona

Telf 93 310 79 80

www.jerc.net

jerc@jerc.net

Federació Regional d'Osona, Ripollès i Lluçanès

C/Bisbe Morgades, 48

08500, Vic

Telf./Fax 93 889 56 28

www.jerc.net/osonaripolles

EVOLUCIÓ POLÍTICA D'OSONA: HISTÒRIA, PRESENT I PERSPECTIVES DE FUTUR

Francesc Codina i Valls

1. Història

El 1979 les primeres eleccions municipals van permetre de constatar la implantació territorial de les diverses forces polítiques que sortien del franquisme. La fotografia sociopolítica d'Osona que van proporcionar aquells primers resultats electorals difereix en molts aspectes de la que n'han donat els darrers, el maig de 2003. Si les comparem, veurem que, al cap de 25 anys, al paisatge polític de la comarca s'ha modificat en un sentit favorable al projecte que defensa ERC.

Període 1979-1983. Els resultats de les segones eleccions de 1983, que a grans trets no difereixen gaire dels de 1979, van revelar una correlació de forces molt desigual. CiU va aconseguir més de cent cinquanta regidors a tota la comarca, i AP, la mare del PP, un parell. En canvi, els partits d'esquerra hi van obtenir uns resultats modestos: el PSC, disset regidors; ERC, PSUC i Nacionalistes d'Esquerra, un cada un. Cal tenir en compte, però, que la majoria de regidors d'Osona, més de dos-cents, pertanyien a candidatures independents, algunes de les quals acollien coalicions d'esquerres, com Socialisme i Progrés, de Vic. En tot cas, el desequilibri entre els partits de centredreta i els d'esquerra delatava una seriosa dificultat d'aquests darrers per arrelar a la comarca.

Regidors obtinguts per les forces polítiques a Osona

Elaboració a partir de J. M. Reniu, M. González i E. Castellnou, *La política a Osona* (Eumo Ed. 2002), p. 97-99.

Partits	1979	1983	1987	1991	1995	1999	2003
CiU	129	166	199	217	215	238	207
NE/ERC	4	2	26	34	50	63	93
PSC	12	17	-	20	23	57	73
PSUC/ICV	2	1	-	1	3	19	18
PMO/IPMO	-	-	45	67	53	-	-
UCD/PP	21	2	3	-	5	2	1
Independents	225	214	80	59	62	51	39

Les victòries de Jordi Pujol a les primeres eleccions autonòmiques i de Felipe González a les segones estatals havien polaritzat la vida política catalana. CiU apareixia com el representant únic del catalanisme, identificat amb la Generalitat, i el PSC com el representant únic de l'esquerra, identificat amb el govern central del PSOE. D'altra banda, el PSUC s'havia suïcidat en una absurda lluita ideològica interna. I l'esquerra nacional estava dividida entre el radicalisme independentista, el projecte renovador però electoralment fracassat de Nacionalistes d'Esquerra i una ERC que aleshores era percebuda pels sectors joves com una opció més aviat històrica. Aquest context general, en una comarca com Osona, contribuïa a deixar el terreny lliure a l'hegemonia absoluta de CiU.

Període 1987-1991-1995. L'hegemonia de CiU es va con-

solidar al llarg d'aquestes tres convocatòries, fins al punt que en la darrera va superar els dos-cents regidors. L'altra opció conservadora, el PP, va aconseguir el millor resultat de tota la seva història: cinc regidors. Pel que fa a les forces d'esquerra, el PSC va obtenir una vintena de regidors i IC, continuadora del PSUC, tres. Cal tenir en compte, però, que aquests dos partits, juntament amb NE, havien impulsat des de 1987 el PMO, després IPMO, que el 1995 va arribar a la cinquantena de regidors, si bé s'ha de reconèixer que no totes les candidatures aplegades en aquesta sigla eren genuïnament progressistes. Per la seva banda, ERC, que el 1987 s'havia renovat amb l'entrada d'Àngel Colom i Josep-Lluís Carod-Rovira, va tenir un creixement continuat, fins arribar, al final del període, als cinquanta regidors. En canvi, les candidatures independents van sofrir una reducció progressiva, i el 1995 van obtenir una seixantena de regidors.

En aquesta etapa hi ha, doncs, una força hegemònica clara, CiU, que estén encara més la seva implantació, utilitzant tots els mecanismes d'influència que li proporciona el control de la Generalitat. Enfront d'aquesta consolidació de CiU, l'estratègia del PSC, amb l'ajut d'IC, passa per afavorir la formació de candidatures progressistes àmplies, sota les sigles PMO o IPMO, que són impulsades aprofitant tots els mecanismes d'influència que els proporciona el control de la Diputació de Barcelona. Tanmateix, un tercer actor, ERC -que des de 1987 anirà aglutinant els independentistes i els nacionalistes d'esquerra, amb una important atracció de sectors joves-, entra en escena i esquerra aquesta bipolarització, tot convertint-se en la segona força municipal de la comarca.

Període 1999-2003. El contrast entre els regidors obtinguts per CiU en aquestes dues conteses electorals

indica que ens trobem davant d'un tomb històric: de gairebé dos-cents quaranta regidors el 1999, la xifra més alta mai assolida, passa a poc més de dos-cents el 2003, un resultat similar al de l'inici del període 1987-1995. Per la seva banda, la dreta espanyolista del PP acaba molt malament, amb un únic regidor (però cal recordar que la xenòfoba PxC n'obté un parell). En contrast amb el retrocés convergent, ERC passa dels seixanta regidors, a l'inici del període, a més de noranta en les darreres eleccions. El PSC puja de la seixantena a la setantena, mentre que IC i les seves candidatures associades es mantenen fregant els vint. El creixement dels socialistes i dels ecosocialistes es produeix sobretot per una causa mecànica: l'absorció de les candidatures que abans es presentaven sota la sigla IPMO. Pel que fa a les llistes independents, al final d'aquesta etapa se situen per sota dels quaranta regidors.

2. Present

Així doncs, en les darreres eleccions municipals de 2003 es va produir una important crisi de l'hegemonia municipal de CiU, tant a Osona com a la majoria de comarques de Catalunya, que va ser el preludi de la reculada sofrida per aquesta coalició a les passades eleccions catalanes.

Aquesta crisi va anar acompanyada d'un manteniment de les opcions d'esquerra amb supeditacions estatals, PSC-PSOE i IC-UI, i d'un creixement accelerat d'ERC, que es va consolidar amb els resultats de les eleccions catalanes i de les espanyoles de 2004.

Cal remarcar també que el creixement d'ERC no ha estat solament quantitatiu, sinó qualitatiu, i s'ha convertit en el segon partit de govern de la comarca, pel nombre d'alcaldies i per la presidència del Consell Comarcal. Les causes d'aquest desplaçament del vot cap al catalanisme i cap a l'esquerra s'han de cercar en part en un fet conjuntural: el desgast que ha patit CiU per tants anys d'exercici del poder i pels pactes amb el PP a nivell català i a

nivell de l'Estat. Tanmateix, les causes determinants són de caràcter estructural. Els grans canvis econòmics, socials i culturals que ha experimentat Catalunya, i amb ella la nostra comarca, al llarg d'aquests 25 anys, han anat modificant les bases en què es recolzava l'hegemonia bipolar de CiU a les comarques interiors i de l'esquerra estatalista a l'àrea metropolitana. L'emancipació cada cop més efec-

tiva de les dones, l'assalarització creixent de les classes mitjanes, l'arrelament nacional de bona part de la població procedent de la vella immigració dels anys seixanta i setanta, els reptes que planteja el fenomen de la

nova immigració, l'extensió dels estudis mitjans i universitaris a les generacions més joves de les capes populars, l'aparició de nous mitjans de comunicació en gran part "incontrolats", com ara internet, entre d'altres factors, han afavorit la formació d'una àmplia base social receptiva a un projecte polític, el de l'esquerra nacional, que als inicis de la transició democràtica semblava condemnat a la marginalitat.

3. Perspectives de futur

Avui tots els indicis porten a pensar que aquesta evolució del panorama polític s'accentuarà encara més d'aquí a tres anys, quan comenci el nou cicle electoral. ERC té, doncs, una gran oportunitat, que ha de ser capaç d'aprofitar. Durant aquests anys ens hem d'enfortir organitzativament, intel·lectualment, tècnicament, socialment i políticament. A partir del diàleg amb els agents socials, hem de definir els objectius, els continguts programàtics i les línies estratègiques d'un projecte de futur per a la nostra comarca i els nostres municipis,

un projecte que tingui com a gran fita resituar Osona com una peça viva i dinàmica en el nou marc de la Catalunya del segle XXI. I finalment hem de saber comunicar amb eficàcia aquest projecte al conjunt de la societat. D'aquesta manera podrem guanyar-nos la confiança de la majoria dels ciutadans i ciutadanes de la comarca, tot esdevenint així la força política hegemònica d'Osona

Evolució del vot a les eleccions municipals a Osona:

Any	PSC	CiU	ERC	ICV	PP	Altres	Total
1979	1.657	17.121	1.198	953	0	35.386	56.315
1983	5.507	26.356	319	447	1.812	22.175	56.616
1987	0	32.703	5.191	229	1.082	17.337	56.542
1991	6.636	26.181	6.980	761	0	13.520	54.078
1995	8.035	26.860	9.232	1754	1.818	15.469	63.169
1999	11.838	28.885	10.466	2544	1.734	6.879	62.346
2003	15.260	25.076	15.909	4171	1.576	7.479	69.471

Evolució del vot a les eleccions al Parlament a Osona:

Any	PSC	CiU	ERC	ICV	PP	Altres	Total
1980	6.940	25.896	7.553	5.201	2.136	9.944	57.610
1984	8.650	44.262	5.221	1.305	2.997	2.181	64.616
1988	8.707	40.189	5.259	2.364	1.866	2.107	60.492
1992	8.312	38.763	9.376	1.830	1.430	1.774	61.485
1995	10.461	41.575	11.411	2.551	3.844	373	70.215
1999	13.106	39.801	11.270	1.671	2.743	964	69.555
2003	11.811	33.614	21.115	3.368	3.762	1.105	74.775

Evolució del vot a les eleccions al Congreso a Osona:

Any	PSC	CiU	ERC	ICV	PP	Altres	Total
1977	11.161	19.503	3.052	6.548	2.368	19.801	62.433
1979	10.153	18.719	3.741	5.568	1.848	18.025	58.054
1982	16.614	28.682	4.705	1.597	10.422	4.648	66.668
1986	14.337	35.970	3.278	1.815	5.352	2.660	63.412
1989	12.496	35.178	4.052	2.440	4.451	4.600	63.217
1993	14.033	37.561	8.594	2.240	8.040	1.399	71.867
1996	22.305	40.545	6.023	1.940	6.936	290	78.039
2000	13.664	34.493	8.129	1.909	8.487	1.199	67.881
2004	19.456	28.992	24.815	3.073	6.283	748	83.367

Evolució del vot a les eleccions europees a Osona:

Any	PSC	CiU	ERC	ICV	PP	Altres	Total
1987	11.172	13.780	5.200	1.010	4.869	7.561	58.333
1989	9.566	31.720	3.568	1.302	2.668	6.149	45.736
1994	8.877	25.822	5.977	2.114	5.012	1.934	49.736
1999	11.765	22.134	8.304	2.566	5.630	2.989	62.974
2004	11.247	28.551	9.636	2.437	3.770	1.131	42.001

REPUBLICANS A LA COMARCA

Alcalde republicà després de 76 anys, a Roda de Ter

El passat dia 11 de Juny a les 11.25 h Jordi Serra es va convertir en el nou alcalde de Roda en substitució d'Antoni Llach (IPR-PSC), tal com havien pactat a inicis de la legislatura.

El ple va començar amb la renúncia de l'alcalde, Antoni Llach, i els discursos de tots els membres del consistori. Es féu la votació del nou alcalde amb el resultat de 9 vots per Jordi Serra i 3 per Esteve Franch (CiU).

Serra va començar el seu discurs d'investidura llegint l'última acta d'un ple amb un alcalde republicà, Josep Costa, el 6 de gener de 1939, poc abans de l'entrada de les tropes franquistes a la nostra comarca. Serra va parlar dels nous projectes que es portaran a terme "per donar resposta a les necessitats i fer el poble que tots volem: pròsper, sostenible, lliure i just".

Salés (ERC) va dir que es recollien els fruits que varen sembrar el 1999 quan van decidir presentar-se a unes eleccions després de molts anys. L'acte va comptar amb la presència del diputat del Congrés, Joan Tardà, del diputat Josep M. Freixenet, del president del Consell Comarcal, Jaume Mas, i de diferents alcaldes, regidors i càrrecs orgànics d'ERC.

Jordi Serra, en el Ple on va prendre possessió del càrrec.

Foto: Marta Barniol

Gurb avança amb ERC

Bona feina i il·lusió són els termes que defineixen la tasca dels quatre regidors d'ERC presents a l'Ajuntament de Gurb.

Des de la regidoria de Cultura hem aconseguit el reconeixement oficial de l'Escola Municipal de Música per part del Departament d'Educació; tota una fita per un poble com el nostre que cada dia té més vitalitat social i cultural gràcies a les nombroses activitats que preparam.

És també destacable i positiva la bona feina feta des de les regidories d'Habitatge, Serveis, Medi ambient i Esports. Per això ERC és a Gurb una opció engrescadora que gaudeix de la confiança d'una part molt important dels nostres veïns i veïnes.

El web d'ERC al servei dels taradellencs

<http://www.esquerra.org/taradell> és la nova adreça electrònica del web d'ERC de Taradell. En paraules de Toni Casassas, portaveu del Grup d'Esquerra Republicana a l'Ajuntament de Taradell, la pàgina web "neix amb la finalitat d'informar, difondre i donar a conèixer la nostra tasca constant per fer de Taradell un lloc millor cada dia, per acostar el nostre projecte a tothom, i per obrir, també, un espai de diàleg i participació on poder escoltar les vostres

propostes".

El web d'Esquerra no només ofereix informació sobre l'activitat política desenvolupada al municipi, sinó que també pretén acostar tota la informació que, sobre Taradell, es pot trobar a internet. És per aquest motiu que s'inclou una exhaustiva relació de vincles amb pàgines referents al poble, així com una relació dels mitjans de comunicació presents a la xarxa i que ofereixen informacions sobre la vila.

La seu virtual de la Secció Local d'Esquerra de Taradell es completa amb un seguit de notícies d'actualitat, així com l'acta republicana dels plens municipals -ja que no es fa publicitat de la mateixa en el web de l'Ajuntament.

És un web que cerca transparència informativa i que ofereix un seguit d'informacions útils i pràctiques per a totes aquelles persones interessades en la nostra vila.

La Sectorial Regional de Medi Ambient de la Catalunya Central comença a caminar

Constituïda el 30 d'abril d'enguany, el proppassat 23 de juliol va celebrar la seva 1a assemblea ordinària. Dins del seu pla de treball hi figuren temes com l'establiment de canals de comunicació eficaços entre els diferents actors relacionats amb el medi ambient, tant internament (militants de base, càrrecs electes, càrrecs del partit) com externament (associacions, grups ambientalistes, empreses, i societat civil en general).

El següent pas és començar a determinar els temes ambientals més importants a nivell territorial. Des d'aquí animem tothom interessat a contribuir en la millora del nostre entorn, a participar en la nova sectorial regional.

Una jornada imprescindible

La Federació Comarcal d'Osona compta amb la Presidència Nacional de la Sectorial de Cultura d'ERC, en la persona de Josep Maria Diéguez. Cal afegir-hi que dins de l'executiva de la Sectorial hi ha tres militants més de la Federació Regional a què pertanyem, inclosa la mateixa Secretaria Nacional de Cultura.

Possiblement gràcies a aquest pes específic, l'1 d'octubre l'edifici vigatà de El Sucre acollirà una Jornada sobre Turisme Cultural que comptarà amb la presència, entre d'altres, de Marina Llansana, Sergi de los Rios, Carme Capdevila, Jordi Ausàs, Jordi Portabella, Filo Tió, Carme Torrents, Ricard Torrents, Josep Huguet, Ernest Benach i Carod-Rovira. Us hi esperem!

ERC de Vic i Torelló per les places de llars d'infants públiques

Els grups municipals d'ERC de Vic i Torelló s'han posicionat públicament a favor que es facin efectives les places públiques que corresponen a les respectives poblacions, en sintonia amb la política ferma de la consellera d'Educació, Marta Cid.

A Vic no hi ha ni una sola plaça de llar d'infants de titularitat pública quan l'oferta pública en ciutats de Catalunya de 20.000 a 50.000 habitants està entre el 20 i el 25 %.

A Torelló, amb el suport dels partits d'esquerres i dels independents, s'ha aprovat la municipalització de la llar d'infants Blancaneus i la creació de noves places públiques.

10 RAONS PER DIR **SÍ** AL NOU ESTATUT

UN AVENÇ HISTÒRIC RESPECTE L'ESTATUT DE 1979

Des de 1980, ERC ha plantejat en múltiples ocasions la necessitat de modificar l'Estatut de 1979. Aquell Estatut es va negociar a l'ombra d'una transició política tutelada pels hereus del franquisme i, tot i suposar la recuperació del nostre autogovern, no va respondre a les expectatives ni a les necessitats que el poble de Catalunya va expressar en mobilitzacions multitudinàries. El context canviant del món i la dependència política i econòmica respecte de l'Estat han agreujat les debilitats d'aquell Estatut.

Diferents realitats s'han anat imposant sense que no s'hagin pogut donar respostes des de Catalunya: l'espoli fiscal, la nova immigració, l'envelliment de la població, la Unió Europea dels Estats, els efectes negatius de la globalització econòmica -les deslocalitzacions i l'homogeneïtzació cultural-, etc. No poder actuar per manca de sobirania davant d'aquests fenòmens ha significat l'empitjorament de les condicions de vida de la gent del país.

1. Nou model de finançament per assolir progressivament els resultats del concert econòmic

2. Més drets civils, socials, de participació i lingüístics

3. Competències per regular i acollir la immigració

4. Traspàs de la gestió de Ports i Aeroports

5. El Català, llengua oficial, pròpia i comuna

6. Catalunya es defineix com a nació

7. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya serà l'última instància de l'organització jurisdiccional de Catalunya

8. Capacitat per convocar referèndums

9. Relacions amb la resta dels Països Catalans

10. Presència directa a la Unió Europea

EL NOU ESTATUT, FENT CAMÍ CAP A LA INDEPENDÈNCIA

Aquestes deu raons signifiquen un pas important en el camí d'esdevenir un estat més integrant de la Unió Europea. El nou Estatut ens obre noves possibilitats per vertebrar un autèntic poder polític i econòmic català que ens permeti assegurar el benestar de tothom que viu a Catalunya i el progrés cultural i econòmic del país. Fer evident que més sobirania i més control sobre els nostres recursos implica més benestar i més progrés és la fórmula que un dia ens permetrà convèncer una majoria social sobre la necessitat de ser completament sobirans.

L'exercici del dret a l'autodeterminació és el proper pas que marcarà la història del nostre país. I això passa per construir la Catalunya social que volem, dia a dia, amb els nous instruments que aquest Estatut ens proporciona i amb el treball ferm i constant d'Esquerra.

Més informació a www.esquerra.org

La botiga d'Esquerra

www.esquerra.org/botiga

Republicans d'Osona

www.esquerra.org/osona

Propera estació... (no és el final de trajecte)

Jordi Casals i Prat

Secretari Comarcal d'Imatge i Comunicació

L'any 1930, enguany és el 75è aniversari, es

reunien a Sant Sebastià totes les forces republicanes de l'estat espanyol, entre elles les catalanes: Partit Republicà de Catalunya, Acció Catalana i Acció Catalana Republicana.

En aquella trobada es va pactar el canvi de règim en forma de república, que substituiria la monarquia borbònica totalment en decadència després de donar plenament suport a la dictadura pseudofeixista de Primo de Rivera i la corrupció que l'envoltava.

Això és el Pacte de Sant Sebastià, el que havia d'ésser el definitiu pas cap a la regeneració d'Espanya, cap a la seva democratització i modernització, que permetria, entre altres coses, que els catalans aconseguissin l'autogovern tan desitjat i un mercat "nacional" (gairebé l'únic que comptava en aquell temps) preparat per fer un salt qualitatiu comercial i industrial.

El Pacte de Sant Sebastià era anar cap a la República Federal i la modernització social i econòmica d'Espanya, únic escenari on els catalans es podrien desenvolupar nacionalment en normalitat sense haver d'armes.

Amb l'adveniment de la República després d'unes eleccions municipals, els republicans espanyols no van acabar de complir el Pacte de Sant Sebastià, la República es va quedar sense ser federal i la República Catalana, proclamada per Macià, va acabar sent la Generalitat, ens autòmic dels catalans.

Els nacionalistes i republicans catalans, ja fos dins ERC o en la seva òrbita, van apostar per fer confiança en la República i desenvolupar la seva sobirania des de la Generalitat, ajudant a modernitzar i democratitzar l'estat espanyol, per poder abonar el camí per arribar a l'anhelada "Confederació de pobles ibèrics". Però els anys 30 europeus van ser convulsos i a la República igual o més: conflictes socials i polítics que paralitzaven les reformes i que acaben amb revoltes com les del 34 i, finalment, amb la guerra civil i la instauració del nacionalcatolicisme franquista.

En aquests moments, Espanya ja és un estat modern (amb les seves peculiaritats), totalment integrat a l'Europa occidental, que ha assumit la democràcia i l'autogovern (restringit) de Catalunya. El perill d'una involució democràtica ha deixat d'existir (gràcies a la torre de guaita de l'UE) i un aniquilament de les autonomies és descabellat, malgrat l'intrusisme de Madrid en l'espai propi de les autonomies i l'espoli fiscal. Ara ja no cal modernitzar Espanya per desenvolupar-nos nacionalment, ara ja és moderna, ara cal dotar-la d'unes estructures adients on es faci realitat la plurinacionalitat de l'Estat i ens permeti caminar cap a la plena llibertat, on no es posi en dubte la condició nacional dels catalans, amb tot el què comporta (drets lingüístics, polítics, etc). L'Estatut és el primer pas. Ja hem deixat enrere l'estació de la modernització d'Espanya, ara anem cap a l'estació de la pluralitat nacional de l'Estat. La qüestió és si haurem de saltar abans d'arribar-hi, perquè el tren s'ha parat, i si per anar cap a la destinació final, la independència, haurem d'agafar l'autobús.

Jovent independentista "Nous veïns, nous reptes. Per la Plena ciutadania de les persones immigrades"

Durant els mesos de maig i juny d'aquest any, les JERC Osona, el Ripollès i el Lluçanès hem portat a terme una campanya ambiciosa centrada en la immigració amb la participació de més de 700 persones. Amb el lema "Nous veïns, nous reptes. Per la plena ciutadania de les persones immigrades" hem intentat conscienciar la societat civil que la immigració no és un problema sinó una oportunitat política, econòmica, social i cultural.

Mural en el primer acte, a Prats.

Foto: Marta Barniol

La campanya es va obrir al Lluçanès amb uns berenars del món, a Roda de Ter es va projectar el documental Balseros, a Vic es va fer l'acte central de la campanya amb la presència de la consellera de Benestar i Família, Anna Simó. A Torelló es va presentar el llibre Tots els colors de la llengua de Mariona Casas i Agustí Danés. Centelles va acollir una taula rodona amb el títol "Immigració i comarca: reptes de present, les oportunitats del futur". Finalment vam clausurar la campanya a Ripoll amb una xerrada-col·loqui i la projecció d'imatges dels diferents actes que havíem celebrat. La campanya també ha tingut una vessant més institucional que encara continua, amb una moció perquè sigui presentada pels grups d'ERC de les nostres comarques. Una moció que vam redactar per donar resposta als nous reptes, on les JERC volem aconseguir un compromís dels ajuntaments davant l'arribada d'immigrants de països molt més pobres que el nostre. Alhora, demanem als ajuntaments que reclamin a la Generalitat que assumeixi les plenes competències en immigració. La moció ja ha

estat aprovada per unanimitat als ajuntaments de Prats de Lluçanès, Torelló i Ripoll. Esperem que ens els pròxims mesos s'aprovi a més municipis.

Clausura de la campanya, a Ripoll.

Foto: Marta Barniol

Les JERC Osona, el Ripollès i Lluçanès valorem molt positivament la campanya tant pel nivell de participació de persones autòctones i nouvingudes, com per l'assoliment de l'objectiu de la campanya. Hem aconseguit conscienciar a la ciutadania que, en cap cas, la immigració ha de suposar un problema, sinó una oportunitat. A més a més, la campanya esdevé un referent en política d'immigració a les nostres comarques.

Propera obertura d'un Casal Tio Canya a Vic

A inicis del 2006 les JERC Osona, el Ripollès i Lluçanès obrirem un Casal Popular Tio Canya al casc antic de Vic, un projecte que pretén consolidar la presència de les JERC a les nostres comarques.

Els Casals Populars Tio Canya són

una iniciativa de les JERC i els podem trobar a diferents poblacions de Catalunya. Són un espai al servei d'uns Països Catalans lliures i solidaris, punts de trobada de companys i amics on es pot tastar begudes de la terra, veure exposicions, presentacions de llibre, escoltar un concert acústic, participar en tallers, etc. Serà un espai d'oci i alternatives, obert a la creació i al lliure pensament on fruit de la festa sense perjudicis. Durant aquest mesos previs a l'obertura portarem a terme diverses activitats per donar a conèixer a la gent el nou projecte del Tio Canya.

Ni submissió ni renúncia: independència i socialisme

Arnau Albert i Generó
Portaveu Regional JERC

Optimisme, sang freda i creure en la legitimitat del poble de Catalunya. Aquesta és l'actitud que hem de prendre enfront la proposta del nou Estatut d'Autonomia redactada en els darrers mesos. Sembla contradictori que un independentista parli d'optimisme davant d'una proposta autonomista, però ho hem de ser, sempre que entenguem el nou cos legislatiu com un pas estratègic cap a la construcció dels Països Catalans i no com una proposta finalista. El nou Estatut d'Autonomia ha d'erigir les polítiques socials i l'expressió de la democràcia al màxim nivell, per tal que esdevinguin la base d'una nova societat que de mica en mica es vagi convencent que per mantenir el progrés individual i col·lectiu cal deslligar-se de l'opressió dels estats espanyol i francès. Per aquest motiu ens hem d'omplir de pragmatisme, explicant amb molta sang freda la nostra concepció sobre el nou text estatutari, per tal de fidelitzar el vot independentista cap al nou Estatut. Mantenir aquesta posició no és fàcil, sobretot perquè en tot moment pesa el sedàs de Madrid; així hem de tenir molt present en tot moment la legitimitat del nostre poble, una legitimitat que ens dota de la capacitat per decidir què volem ser i on volem arribar, per tal d'evitar que l'aprovació del nou Estatut d'Autonomia signifiqui la perpètua submissió a Espanya i la renúncia al nostre objectiu: la independència i el socialisme.

L'Entrevista a Joan Puigcercós,

secretari general d'ERC (Ripoll, 1966)

Primer de tot, quin és la posició d'ERC davant la línia de MAT Vic-Baixàs?

J. Puigcercós: La postura del partit ha estat clara i contundent: el dèficit de subministre energètic de les comarques gironines ve de lluny i el que necessita és arreglar primer les deficiències de les actuals instal·lacions. Osona i el Ripollès estan en el mateix cas: el que cal és posar fi a les nombroses incidències que afecten el subministre en aquestes comarques. Esquerra no consentirà que el territori sigui moneda de canvi per a negocis de grans corporacions com Red Eléctrica Española i menys quan el subministre que proporcionen és deficitari -amb microtalls continuats- des de fa dècades. Sovint veiem com les grans companyies elèctriques fan i desfan al seu gust i fins i tot

algunes que han causat greus incendis a la Catalunya Central per un manteniment deficitari de les línies han pagat multes simbòliques amb la complicitat dels governants de torn. A més, Esquerra diu no a la MAT Vic-Baixàs o Bescanó-Baixàs però aportant-hi solucions i propostes alternatives. El que més sobta és veure alguns alcaldes d'Osona que s'oposen fermament a la línia i els representants del seu partit reclamen al Congrés la interconnexió urgent amb França sigui al preu que sigui.

Què representa ERC per Catalunya?

J.P: A Catalunya i la resta de territoris dels Països Catalans la política sempre l'han fet dos partits. En el cas del Principat la socioconvergència ho ha copat tot: des d'ajuntaments fins a consells comarcals, passant per les diputacions o les conselleries. Això s'ha acabat. La ciutadania ha expressat a través de les urnes que hi havia una opció d'esquerra nacional sense els vicis dels dos partits que s'han repartit el pastís, que s'han repartit el país. Esquerra representa el motor del canvi i el despertar del cofoisme en què alguns vivien còmodament instal·lats. Quan a primers dels anys 90 Esquerra va començar a denunciar el dèficit fiscal, el desequilibri entre el que Catalunya aporta a l'Estat i el que rep en contrapartida, la socioconvergència ens va acusar d'insolidaris i de poc més que bojos. Ara, el temps ens ha donat la raó. A Catalunya tenim un milió de pobres. Alguns volien obviar aquesta realitat però hi és. És per això que Esquerra ha estat la primera formació política del país que durant anys ha denunciat que l'actual marc estatutari està obsolet, desfasat i superat pels esdeveniments. Ens calen nous instruments per als nous reptes, entre ells el de la nova immigració. Necessitem recursos i eines per tenir garantit l'estat del benestar per a tots els seus ciutadans.

ERC realment aspira a aconseguir la presidència de la Generalitat, a mitjà termini?

J.P: Sí. Per això ERC és incòmoda als dos grans partits. Amb tot el respecte pels companys d'Iniciativa però ells no reben els atacs ni les campanyes orquestrades des de Madrid que rep ERC. CiU i PSC saben que el discurs i la gestió honesta de la gent d'Esquerra està quallant i agrada a la gent. Podem aconseguir a mitjà termini ser la gran força transversal del catalanisme d'esquerres i podem aconseguir que una majoria del poble de Catalunya decideixi que vol ser plenament sobirana i lliure.

ERC aspira a ser la primera força nacional, substituint CiU, o ser la primera força d'esquerres, substituint el PSC?

J.P: Volem ser la gran força de l'esquerra nacional. En el nostre projecte hi té cabuda molta de la gent progressista i que vol el millor per al futur del país de CDC, PSC i la gent honesta d'Unió que encara que de vegades no ho sembli, també existeix.

Quin és el paper d'un partit independentista, com ERC, al Congrés de diputats espanyol?

J.P: Per davant de tot, Esquerra aconsegueix una presència mediàtica en mitjans de comunicació als quals difícilment arriba la política catalana. I aquests mitjans són vistos i seguits per un altíssim nombre de ciutadans de Catalunya. Així, l'esquerra independentista té una plataforma d'expressió en què durant anys havíem estat vetats per la Catalunya i l'Espanya oficial. En segon lloc, a Madrid exportem una manera de fer política desacomplexada i

sincera. La gran virtut dels diputats d'ERC a Madrid és que diuen el mateix al Palau de la Carrera de San Jerónimo que el que dirien si estiguessin al faristol del Parlament de Catalunya. Molts ens comenten "no parecéis catalanes". És clar, fins ara a Madrid estaven acostumats a uns altres polítics 'catalans'.

I la tercera pota de l'acció a Madrid és que Esquerra no defensa interessos particulars ni d'una classe determinada, defensem els interessos de la majoria dels catalans. Això també ha sorprès molta gent a la capital d'Espanya i a més d'un poderós lobby, acostumat a fer negocis amb forces polítiques catalanes que anteriorment tenien un pes decisiu a Madrid. Clar que més d'un ens preguntem, però què hi fem fent política a Espanya?

Malauradament, amb les actuals regles de joc, hem d'incidir a Madrid per aconseguir un nou marc d'autogovern per a Catalunya; és a dir, pel nou Estatut, hem de fer valdre el nostre pes a Madrid.

Quin és el paper del municipalisme en el projecte d'ERC?

J.P: Els ajuntaments són la institució més propera als ciutadans i és per això que és on millor es pot comprovar la transparència i la capacitat transformadora de la gent d'Esquerra. Per aconseguir un país més lliure és imprescindible començar des dels ajuntaments. De res serveixen els grans discursos des del faristol del Parlament o del Congrés espanyol si al territori no es fa la feina ni es generen idees i demandes. El paper dels municipis és clau per a ERC i actualment és un dels millors fronts del partit amb gent experimentada al capdavant que aporta solidesa i estabilitat al Govern i les seves conselleries.

Quina importància té Osona per ERC?

J.P: Osona ha estat històricament motor d'idees i de projecte de país. Osona ha demostrat que més enllà de la macrocefàlia de Barcelona hi ha país i gent preparada amb ganes i il·lusió. Alguns dels millors quadres del partit i ajuntament exemplars es troben en aquesta comarca.

Un eslògan que defineixi el seu pensament i un autor o llibre que li faciliti concretar-lo.

J.P: "La independència és possible i n'estic convençut que l'aconseguirem". Un dels que més reflecteix el pensament d'il·lusió i d'empenta enfront la Catalunya ploràmiques i autocomplaent dels darrers 25 anys és "la independència i la realitat" d'Hèctor López Bofill.

Jordi Casals i Prat

"Necessitem recursos i eines per tenir garantit l'estat del benestar per a tots els seus ciutadans."